

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lumbardi

Studeni 2017. • Godina VI • Broj 68

POKOJ VJEČNI DARUJ IM GOSPODINE!

Župna crkva Svetog Roka, Lumbarda

Nedjeljom: Sveta misa u 08.00 i u 10.00 sati.

Radnim danom: Sveta misa u 07.00 ili u 17.00 sati.

Listopadska pobožnost svaki dan u 18 sati.

Raspored događanja kroz mjesec STUDENI 2017.

1. studenog	SVI SVETI	Sv. Misa u 08,00 sati te u 15,00 (na groblju) za sve pokojne župe (blagdan RH)
2. studenog	DUŠNI DAN - SPOMEN SVIH VJERNIH MRTVIH	Sv. Misa u 08,00 sati i 10,00 sati (na groblju - nakon mise moli se odrešenje mrtvih).
5. studenog	31. nedjelja kroz godinu i 1. u mjesecu	Svete mise u 08.00 sati (pro populo) i u 10.00 za duše u čistilištu. U 15 sati Krunica za duše u čistilištu.
12. studenog	32. nedjelja kroz godinu i 2. u mjesecu	Svete mise u 08.00 sati i u 10.00 (pro populo).
19. studenog	33. nedjelja kroz godinu i 3. u mjesecu Nedjelja Sakramenta	Svete mise u 08.00 sati (za članove Sakramenta i pro populo) i u 10.00. U 15 sati Krunica za duše u čistilištu.
21. studenog	Prikazanje Bl. Dj. Marije	Sv. Misa u 07.00 sati.
22. studenog	SVETA CECILIJA Dan crkvenog pjevanja	N.N.
26. studenog	34. nedjelja kroz godinu i 4. u mjesecu ISUS KRIST - KRALJ SVEGA STVORENJA	Sv. Misa u 08,00 i 10 sati. Pjesma Sv. Roku.

Napomene:

- Od 2. do 10. studenog moli se krunica za duše u čistilištu.
- Vjeronauk za krizmanike koji će se krizmati 2018. godine svake prve subote u mjesecu u 10.00 sati.
- Vjeronauk za krizmanike koji će se krizmati 2019. godine svake subote u 09.00 sati.
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE PO PREPORUCI U MOLITVE SVIM VJERNICIMA OD PAPE I HRVATSKIH BISKUPA (za STUDENI)

Evangelizacijska: Kršćani u Aziji

Za kršćane u Aziji, da svjedočeći Evanđelje riječima i djelima, promiču dijalog, mir i uzajamno razumijevanje, naročito s pripadnicima drugih religija.

Biskupska: Sveta – uzor i nadahnuće

Da primjeri svetaca budu uzor i nadahnuće, poglavito mladima i obiteljima, za nesebično življenje i radosnu spremnost za život u svećeništvu i redovništvu.

ŠTO SLAVIMO NA BLAGDAN SVIH SVETIH, A ŠTO NA DUŠNI DAN?

Prvoga dana u studenome obilježavamo blagdan Svih svetih, a dan nakon toga još jedan važan dan – Dušni dan koji mnogi greškom nazivaju Dan mrtvih.

VOJNIK PETAR

Bio jednom čovjek, surov ali veoma hrabar. Zvao se Petar, a po zanimanju je bio vojnik. Baratao je vješto mačem i puškom, i istaknuo se u najslavnijim bitkama. Kao vojnik prolaziti svijetom iz jednog rada u drugi doista je opasna pustolovina. Tako jednoga dana, za žestoka napada, i Petar bi smrtno ranjen. Istoga dana stiže pred rajska vrata. Pokuca snažno, a sveti Petar požuri otvoriti. "Onda, mladiću", reče sveti Petar ugledavši vojnika u vojničkoj odori, "što želite?" "Želim u raj", odgovori vojnik. "Ja sam vojnik Petar. Sigurno me poznajete, nosim Vaše ime. Pogledajte kolika odličja sam dobio. U cijelom puku ne bijaše tako hrabra vojnika. Ne da se hvalim, ja sam bio najbolji. Bio sam u mnogim bitkama, čak sam i poginuo za domovinu. Mislim da sam doista zaslužio raj!" "Da, da", promrmlja sveti Petar. "Ime ti je uistinu najljepše, u to ne treba sumnjati. Borio si se hrabro, da, da... Ali sve to nije dovoljno. Moram vidjeti što piše u mojim knjigama." Sveti Petar izvuče s police debelu knjižurinu i počne polako čitati stranicu po stranicu. U njoj bijaše upisno sve što je vojnik učinio. Kako je koju stranicu pročitao, sveti Petar bi odmahnuo glavom. Mrsio je svoju dugu bijelu bradu i mrmljao: "Hm, hmmm!" Sadržaj knjige nije zadovoljavao. Prema onome što je tamo pisalo, i prema pravilniku o primanju u raj, sveti Petar vojnika nikako nije mogao pustiti u raj. Pa ipak, svecu je taj čovjek, njegov imenjak, bio osobito drag. "Ne mogu u pakao poslati nekoga tko se zove Petar!", mislio je. Ali što učiniti? Sveti Petar tada pozove Mihaela, arhandela koji je nosio oklop i mač i koji bi stoga morao imati razumijevanja za svog kolegu ljudskog roda. Njih dvojica su dugo raspravljali. Sveti Petar je na sve načine tražio izliku da vojnika pusti u raj. "Ne, ne, i ne!" vikao je sveti Mihael. "Ne možeš smo tako kršiti pravila. Ovaj vojnik nikako ne može u raj, moraš ga otkerati!" Tada sveti Petar sazove vijeće svetaca, najboljih koje je mogao naći. Došli su: sveti Josip, sveta Mala Terezija, sveti Franjo, sveta Katarina, sveta Margareta. Ali ništa se tu nije dalo učiniti. Sveci su samo odmahivali glavom i tvrdili da vojnik Petar nije bio dovoljno dobar da bi mogao ući u raj. No sveti Petar nije se dao zaustaviti. Ne gubeći vrijeme, pošao je k Isusu i počeo mu pripovijedati o vojniku: nadugo i naširoko opisivao mu je njegovu hrabrost, velikodušnost, te samu činjenicu da je dao život za domovinu. Isus je pomno slušao svaku riječ, a u tom trenutku začuje se neopisiva galama. Dvadeset zadihanih i bijesnih vragova trčalo je uza stepenice kojima se ulazilo u raj. "Stani, zaustavi se, stop!", vikali su vragovi, mašući svojim šiljatim trozupcima. "Ovaj vojnik pripada nama, ne može on u raj!" Stvari su krenule doista loše. Jadni vojnik Petar mogao je očekivati samo najgore. Crveni rogonja bockao ga je trozupcem keseći se: "To li je taj koji je stalno psovao đavle!" Uto se pored Isusa pojavi lijepa gospođa. Bijaše to Marija. U ruci je nosila veliku zlatnu knjigu, koju predade Isusu. Isus otvori knjigu, koja je imala više stotina stranica a na svakoj je bilo ponešto napisano. Počeo je čitati. Na kraju se okrenu prema Mariji i blago se nakloni. To je imalo značiti da vojnik Petar ipak može u raj. Marija sama mu je pristupila i povelala ga, a sveti Petar zadovoljno se smješкао. Najmanje su zadovoljni, naravno, bili vragovi. Onako bijesni, uputili su se prema paklu prigovarajući: "Marija je naša propast! Neprestano nam krade duše. Nastavi li ovako, ostat ćemo bez posla." Svetog Petra je međutim mučila znatiželja: što je pisalo u zlatnoj knjizi koju je Marija donijela Isusu? I tako, dok su ostali proslavljali ulazak novoga člana u raj, sveti Petar se sasvim primakne zlatnoj knjizi i otvori je. Stranice su bile ispunjene Zdravomarijama! Bijaše ih na tisuće. Svaki put kad je vojnik Petar izmolio Zdravomariju, Gospa ju je upisala u zlatnu knjigu. Upravo te Zdravomarije otvorile su vojniku Petru vrata raja. Zdravomarija je molitva koja otvara rajska vrata. Nitko ne može moliti i biti zao u srcu. Molitva nije samo vapaj za pomoć. Ona čovjeka oblikuje, mijenja, obraća. Tko se moli Mariji, on se preporučuje Božjoj dobroti i milosrđu. Posve je sigurno da ga Bog neće zaboraviti u času smrti, tom najvažnijem životnom trenutku, jer čovjek po njemu dolazi Onomu koji ga oduvijek čeka.

Bruno Ferrero
Priredio: **Željko Dominis**

Što slavimo na blagdan Svih svetih, a što na Dušni dan? Što zapravo znači kada kažemo da vjerujemo u »općinstvo svetih«?

Prvog dana mjeseca studenoga svake godine slavimo blagdan Svih svetih. Tog dana slavimo one svece i svetice koje je Crkva proglasila svetima, kao i one koji nisu proglašeni svetima, ali su svojim životom ostvarili ideal kršćanskog života te su njihove duše ušle u kraljevstvo Božje pošto su nakon smrti njihove krsne haljine ubijeljene u krvi Jaganjčevoj.

Kako ne znamo poimence svih koji su umrli na glasu svetosti, Crkva je odredila ovaj dan kada se zajednički moli za sve svete i blažene, poznate i nepoznate.

Riječ je o onom beskrajnom mnoštvu običnih ljudi, mnoštvu koje nam svjedoči da svetost ne znači nenormalnost, besprijeekornost, nego znači puninu ljudskosti. Stoga su na svetost pozvani svi kršćani, svih razdoblja i svih životnih okolnosti. Kao što je lijepo rekao papa Benedikt XVI., da bi mogli biti sveti, nije potrebno činiti izvanredne pothvate i djela niti posjedovati posebne karizme, već jednostavno služiti Kristu, slušati ga i slijediti bez obeshrabrenja u teškim trenucima. Samo s njegovom pomoći možemo postati svetima.

Dušni dan slavimo svake godine 2. studenoga, kada se sjećamo svih svojih dragih pokojnika. Pohodi grobovima i grobljima u tom pogledu redoviti su znak pažnje i vjere. Tog dana vjernici mole za duše svojih dragih pokojnika, za njih pale svijeće na grobovima, prisustvuju svetoj misi, povezujući se tako svojim molitvama s njima i moleći Božje milosrđe da ih što prije očisti od svih slabosti te da ih uvede tamo gdje s oka svaka suza nestaje.

Tako je Dušni dan ili Dan svih vjernih mrtvih izraz kršćanske nade i vjere u zagrobni život što liturgija ističe riječima: »Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja, a ne oduzima. I pošto se raspadne dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište na nebesima.« Mi za duše svojih dragih pokojnika molimo duboko vjerujući da će oni, kada dođu u kraljevstvo Božje, biti naši zagovornici. Vjerujemo da će oni moliti za nas da ne promašimo svoj konačni životni cilj, da i mi uđemo u kraljevstvo Božje i tako budemo pribrojeni općinstvu svetih.

Datumska povezanost blagdana Svih svetih i Dušnog dana dobra je prilika za razmišljanje o vječnosti. S tim u svezi, kao što je jednom prigodom istakao papa Benedikt XVI., treba se upitati očekuje li uopće suvremeni čovjek vječni život ili pak vjeruje da to pripada već preživjeloj mitologiji. U ovom našem vremenu, više negoli u prošlosti, čovjek je toliko zauzet zemaljskim stvarima, tako mu često biva teško misliti na Boga kao protagonista povijesti i samoga našeg života. Blagdan Svih svetih i Dušni dan mogu biti vrlo poticajni za razmišljanje o tome.

(don Luka Prcela)

Preuzeto iz knjige "Vjera u pitanjima"

